

Koranens unika hållning till kunskap och verifiering

Koranens anspråk på ny kunskap: en unik epistemologisk hållning

En särskilt framträdande aspekt av Koranens retorik är dess återkommande påstående om att den förmedlar kunskap som mottagaren *"inte visste tidigare"* (t.ex. Quran 2:151, 4:113). Detta är en unik hållning i jämförelse med andra antika texter. Medan exempelvis den hebreiska Bibeln och andra religiösa skrifter ofta hänvisar till historiska källor, genealogier eller muntliga traditioner för att förankra sina berättelser, gör Koranen ett direkt anspråk på att introducera ny och oberoende kunskap. Den framträder därmed inte enbart som en religiös vägledning, utan som en text som själv positionerar sig som en primär källa till kunskap.

Ur ett epistemologiskt perspektiv är detta betydelsefullt. Koranen presenterar sig som en text som inte bara bekräftar tidigare traditioner, utan som aktivt utmanar läsaren att reflektera över ny information. Den uppmanar dessutom till kritisk undersökning och verifiering, vilket framgår av verser som betonar observation av naturen och konsultation av

Koranens unika hållning till kunskap och verifiering

experter (Quran 16:43, 21:7). Kombinationen av anspråk på ny kunskap och uppmaning till empirisk prövning är ovanlig i antika texter och har bidragit till att forma den islamiska intellektuella traditionen.

Historiskt sett är det anmärkningsvärt att Koranens motståndare i Mekka inte kunde avfärda dessa anspråk som redan kända eller triviala. Trots att de ofta opponerade sig mot profeten Muhammad, kunde de inte påvisa att uppenbarelsens innehåll var hämtat från tidigare källor. Detta stärker argumentet att Koranen introducerade kunskap som vid den tiden var okänd i Arabien. I stället riktades kritiken mot profetens auktoritet och legitimitet, snarare än mot själva innehållets nyhet.

I modern forskning har detta fenomen uppmärksammats som en del av Koranens *i'jaz* – dess mirakulösa karaktär. Forskare som Seyyed Hossein Nasr och Ahmad Dallal har betonat att Koranens unika anspråk på att förmedla ny kunskap bidrog till att stimulera den islamiska vetenskapstraditionen under den klassiska perioden. Genom att uppmana till reflektion och verifiering skapade Koranen en intellektuell miljö där kunskap betraktades som en helhet, där både uppenbarelse och empirisk forskning samverkade.

Källor

- Nasr, Seyyed Hossein. *Science and Civilization in Islam*. Harvard University Press, 1968.
- Dallal, Ahmad. *Islam, Science, and the Challenge of History*. Yale University Press, 2010.
- Elsheikh, S.H.M. et al. *Knowledge and its Sources in the Quran*. IJARBS, Vol. 14, Issue 11 (2024).
- Embong, Rahimah. *Knowledge in the Quran and the Sunnah Leading to an Epistemology*. Qeios (2024).
- Muthuvallur, Luckman. *Scientific Data in the Holy Quran: A Study on Major Verses and Themes*. Al-Fadlan Journal, Vol. 2, No. 2 (2024).

[Koran, Koranen](#)

[«Fråga dem som har kunskap](#)

[KORANEN ÄR ÄKTA»](#)

- [Missförstånd angående djurs rättigheter: Grymhet mot orena djur?](#)
- [Medlen till att uppnå kärlek till Gud, orsakerna till det](#)
- [Den Heliga Koranens Framstående Egenskaper](#)
- [Varför läsa Koranen?](#)
- [Koranen är som en ocean som täcker olika sorters juveler och värdeföremål.](#)
- [Vad säger islam om musik?](#)
- [Koranen - Guds eviga tecken](#)
- [Belöningen för tålmod i och förskönande av bönen](#)
- [Bönen i Islam](#)
- [Bönens Grunddelar](#)